

[AKWAWITA *sb f*

Zawsze aqua vit-.

Wszystkie a niekreskowane, prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N akwawita. ◇ G akwawity. ◇ A akwawitę. ◇ I akwawitą.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

*Wódka prosta nieoczyszczona, gorzałka; używana także w celach leczniczych, oraz do produkcji wykwintnych wódek; aqua vitae, vinum crematum Cn: ná ony gręzy we sklenicách/ s ktorychś zlał aqua vitę/ zaś ná nie iney náley/ [...] A zaś zley w onęž fklenicę/ á to czyn do siedmi kroć/ y choć tak długo poki lie aqua vita ná tych rzeczach fárbuie *SienHerb* 546a; Weźmi [...] aqua viti/ pięć kroć przepalány. *SienHerb* 547a; Weźmisz tedy tey przedney wodki iálfney/ á przyley do niey aqua viti/ tey którą zową Mel Bállámi/ To iest miód Bállá mowy *SienHerb* 547b; Naprzod choremu ommy pierśi y żywot/ dobrą aqua vitą *SienHerb* 548b, 544b, 545b [2 r.], 546a [8 r.], 546b, 559a, 560b.*

Synonimy: »gorzałe wino«, gorzałka.

WG